

Letnik X, september, številka 110

Vse najboljše župnija!

Izreči čestitke ob 600 - letnici je težko. Najprej, ker nam manjka izkušnja dolžine let. Kako že pravi Sveto pismo? »Doba našega življenja je sedemdeset let...« Redki so, ki prilezejo čez mejo stotih let. Torej bi morali živeti skoraj devet življenj, da bi podoživel, kaj skriva na videz suhoparna številka 1417 -2017. Za lažjo predstavo: petinštirideset let pred papeževo potrditvijo ustanovitve ljubljanske škofije, petinsedemdeset let pred odkritjem Amerike, sto let pred začetkom protestantizma, tristo let pred rojstvom slovite Marije Terezije, avstrijske cesarice, petsto let pred Marijinim prikazovanjem v Fatimi in boljševistično oktobrsko revolucijo je bila ustanovljena župnija Poljane, ki je v začetku obsegala ozemlje poljanske doline vse do Svetih Treh Kraljev, preko Žirov do Zavrata, Stare Oselice, Leskovice, Javorij...

Druga težava je v darilu. Če smo v zadregi, ko gre za obdarovanje okroglega jubilaranta pri petdesetih, šestdesetih, devetdesetih letih, koliko težja je izbira darila za častitljivi jubilej šeststotih let.

Namesto torte bo vidno darilo nova kapelica pri Strojariju s pomenljivim napisom Prednikom v spomin, živim v spodbudo.

Svečke na torti bo predstavljal duhovno kulturni teden od ponedeljka do nedelje, ki bo kronan s slovesno nadškofovo mašo in popoldanskim blagoslovom kapelice. Tudi »šampanjec« ne bo manjkal! Ob tristoletnici temeljnega kamna porušene cerkve je izšla knjiga posvečena Mačkovi mojstrovini, ob letošnjem jubileju pa se ji bo pridružila nova z naslovom Stopinje v času. Pogledu v preteklost sledi poglavje V spomin zapisani Poljanci ter Čas, ki ga živimo danes. Preko tristo strani je popisalo triindvajset avtorjev, s fotografijami pa lepšalo osem fotografov. Med posnetki so posebej omembe vredne fotografije iz dveh ohranjenih spominskih albumov gospoda župnika Mira Bonča o gradnji nove cerkve in zvonika.

Kot cvetje podarjamo jubilarntki obnovljeno zunanjščino in notranjost cerkve s spominskim trakom: »Preteklosti ne morete spremeniti; lahko pa uporabite njene

lekcije za to, da izboljšate svojo prihodnost« (A. J. Twerski)

BESEDA ŽIVLJENJA ZA SEPTEMBER – NJEGOVO OBLIČJE

»Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj« (Mt 16,24)

Jezus je sredi svojega javnega življenja, sredi oznanjevanja, da je Božje kraljestvo blizu, in se pripravlja na pot v Jeruzalem. Njegovi učenci so zaslutili veličino njegovega poslanstva in so v njem prepoznali Božjega odposlanca, ki ga je pričakovalo vse izraelsko ljudstvo. Zdaj končno pričakujejo osvoboditev izpod rimske oblasti in zoro boljšega sveta, ki jim bo prinesel mir in blaginjo.

A Jezus noče podžigati teh utvar, ampak jasno pove, da ga njegova pot v Jeruzalem ne bo privedla do zmagoslavja, temveč do zavrnitve, do trpljenja in smrti. Razodene jim tudi, da bo tretji dan vstal. To so besede, ki jih je težko razumeti in sprejeti, zato se Peter odzove in pove, da tako nesmiseln načrt zavrača; Jezusa skuša celo odvrniti od njega.

Potem ko Jezus na kratko pograja Petra, se s pretresljivim povabilom obrne k učencem:

»Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj«

A kaj Jezus zahteva s temi besedami od svojih včerajšnjih in današnjih učencev? Hoče, da preziramo sebe? Da vsi izberemo asketsko življenje? Ali hoče, da iščemo trpljenje, da bi bolj ugajali Bogu?

Ta beseda nas spodbuja, naj hodimo po Jezusovih stopinjah in sprejmemo vrednote in zahteve evangelija, da bi mu bili vedno bolj podobni. To pomeni, da v polnosti živimo svoje življenje, tako kakor je to delal on, tudi tedaj, ko se na poti prikaže senca križa.

»Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj«

Ne moremo zanikati: vsak ima *svoj križ*. Bolečina v raznih oblikah je del človeškega življenja, a zdi se nam nerazumljiva in v nasprotju z našo željo po sreči. Jezus pa nas uči prav v njej odkrivati nepričakovano luč. Nekaj podobnega se zgodi, ko včasih stopimo v kakšno cerkev in odkrijemo, kako čudovita in svetla so barvna okna, ki so se od zunaj zdela temna in ne posebej lepa.

Če hočemo hoditi za Jezusom, ta od nas terja, da popolnoma spremenimo svoje vrednote, tako da iz središča sveta umaknemo sebe in zavrremo logiko iskanja osebnih koristi. Predlaga nam, naj bomo bolj pozorni na želje drugih kot na svoje, naj svoje moči namenimo temu, da osrečujemo druge, kakor on, ki ni zapravljal nobene priložnosti, da je tolažil in vlival upanje tistim, ki jih je srečeval. In ko se tako osvobajamo sebičnosti, lahko začnemo rasti v človečnosti in osvajati svobodo, ki v polnosti uresniči našo osebnost.

»Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj«

Jezus nas vabi, naj bomo priče evangelija tudi tedaj, ko našo zvestobo postavljajo na preizkušnjo majhna ali velika nerazumevanja družbenega okolja, v katerem živimo. Jezus je z nami in hoče, da smo z njim v tem, ko na kocko postavljamo svoje življenje za najdržnejši ideal: vesoljno bratstvo, civilizacijo ljubezni.

Ta korenitost v ljubezni je globoka zahteva človeškega srca, kakor pričujejo tudi osebnosti nekrščanskih verskih izročil, ki so do kraja poslušale glas vesti. Gandhi piše: »Če bi me kdo umoril in bi umrl z molitvijo za morilca na ustnicah ter bi se spominjal Boga in bi se zavedal njegove žive navzočnosti v svetišču svojega srca, šele tedaj bi lahko rekli, da je v meni nenasilje močnih.«

Chiara Lubich je v skrivnosti križanega in zapuščenega Jezusa našla zdravilo za ozdravitev vsake osebne rane in vsake needinosti med ljudmi, skupinami in narodi ter je to odkritje delila z mnogimi. Leta 2007 je ob srečanju gibanj in skupnosti iz raznih cerkva v Stuttgartu zapisala:

»Tudi vsak od nas v življenju trpi zaradi bolečin, ki so nekako podobne Njegovim /.../ Ko občutimo /.../ te bolečine, se spomnimo Nanj, ki jih je sprejel nase: so nekakšna Njegova navzočnost, deležnost pri njegovem trpljenju. Naredimo kot Jezus, ki ni okamnel od bolečine, temveč je svojemu kriku dodal besede: "Oče, v tvoje roke izročam svojega duha" (Lk 23,46), in se izročil Očetu.

Tudi mi lahko kakor on stopimo onkraj bolečine in premagamo preizkušnjo tako, da mu rečemo: "V njej ljubim tebe, zapuščenega Jezusa; ljubim tebe, spominja me nate, je eden od tvojih izrazov, je eno od tvojih obličij." In če v naslednjem trenutku začnemo ljubiti brata in sestro ter uresničevati to, kar hoče Bog, največkrat izkusimo, da se bolečina spremeni v veselje /.../ Male skupine, v katerih živimo /.../, lahko doživijo manjše ali večje razdeljenosti. Tudi v tej bolečini lahko vidimo Njegovo obličje, bolečino lahko premagamo v sebi in si z vsemi močmi prizadevamo znova vzpostaviti bratstvo z drugimi /.../ Občestveni kulturi je pot in zgled križani in zapuščeni Jezus.«

Letizia Magri

PROGRAM PRAZNOVANJA 600 – LETNICE

S ponedeljkom, 11. septembra, bomo začeli duhovno kulturni teden kot pripravo na osrednjo slovesnost, ki bo v nedeljo, 17. septembra, ob 10. uri.

V ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek bo sv. maša ob 19. uri, nato se bo pred cerkvijo odvijal kulturni program.

V ponedeljek bo maševal in pridigal Matej Štravs, kapucin. Po maši (predvidoma ob 19,45) se bo nadaljeval Večer domačih umetnikov.

V torek bo med nami Jurij Štravs, kapucin. Med mašo bo prepeval ansambel Alfa in Omega, ki bo nekaj duhovnih pesmi zapel še pod lipami pred cerkvijo.

V sredo nas bo duhovno bogatil Peter Nastran. Med mašo bo prepeval mešani

zbor Lubnik. Po maši bo zadonela narodna pesem.

V četrtek nam bo spregovoril na srce Jože Dolenc. Med mašo in zlasti po maši pred cerkvijo bo z nami klapa Bonaca iz Dalmacije.

V petek bo maševal in pridigal domači župnik. Po maši bomo kramljali ob zvokih ansambla Gašperji.

V soboto ob 19. uri bo slovesna akademija pred cerkvijo z gosti, slavnostnim govornikom, predstavitev nove knjige Stopinje v času (zbornika ob 600 – letnici župnije) in še čim. Knjigo bo seveda možno kupiti.

Vsak večer bomo poskrbeli za pokušino dobrot iz župnije in predstavili enega vinarja z njegovim pridelkom. Hvaležni bomo vsem, ki boste podarili suhomesnate izdelke za pripravo pogostitve.

V nedeljo ob 9,15 bo promenadni koncert vrhniškega pihalnega orkestra, nato slovesna maša z mešanim zborom in instrumentalisti. Somaševanje bo vodil nadškof Stanislav Zore. Po maši bo blagoslovil obnovitvena dela na in v cerkvi ter se rokoval z vami. Darovanje bo za kritje stroškov praznovanja. Člani župnijskega pastoralnega sveta bodo poskrbeli za skupno kosilo in postrežbo. Popoldne ob 15h bomo navzoči duhovniki blagoslovili novo zgrajeno in poslikano kapelo pri Strojarku, posvečeno šeststoletnici župnije. Pri kapeli se bo nadaljevalo ljudsko praznovanje.

KORENINE VERE SO V DRUŽINI

Brez verskih korenin nas z materializmom prežeto okolje hitro zapelje v lažno lagodje potrošniških malikov, marsikdo pa uteho pred praznino in nemirom srca išče v mističnih vzhodnjaških nazorih, čeprav so nam odgovori na ta vprašanja že ves čas na voljo v Svetem pismu.

Res je, da Bog kliče posameznike na različne načine, a večina tistih, ki se odzovejo klicu in tudi postanejo duhovniki, izhaja iz družin, katerih vsakdanjik temelji na veri.

Korenine vere torej zrastejo v družini, danes pa družinske verske vzgoje praktično ni. Miselnost, da bo verouk nadomestil vlogo, ki bi jo morali prispevati starši, je zmotna.

Pri verouku se verniki „napiflamo“ dejstev, resnic, zapovedi, obrazcev ..., ne dobimo pa odgovora na vprašanje, zakaj sploh verovati in (p)ostati dejaven član katoliške Cerkve – ne zgradimo svoje osebne vere.

Tega odgovora nam ne more dati zgolj sistem, temveč starši – oče in mati s svojim zgledom dejavnega življenja po veri. Priprava (bodočih) zakoncev na to poslanstvo in izvajanje verske vzgoje v družini je temelj, na podlagi katerega bi se klicani lahko bolj pogumno odločali za posvečeni stan.

Z njegovim polaganjem pa moramo pri otroku začeti že v najrosnejših letih: nikar se starši ne pustimo zavesti modernim vodilom, da si bo otrok sam izbral vero, ko

bo starejši in ga zato nikamor ne silimo. Dejstvo je, da se za življenje po veri odloči vsak zase: a brez družinskega uvajanja pomeni to bodisi težjo odločitev bodisi težje vztrajanje.

Manica Marolt v Domovini: Letos samo še trije novomašniki. Kaj je za storiti?

V SLOVENIJI JE NA TISOČE UNIČENIH MLADIH

»Zasvojenost z novimi tehnologijami pride v hišo čisto potihoma. Ko je opazna, pa je že zelo hudo,« pravi Miha Kramli, vodja ambulate za zdravljenje odvisnosti, ki deluje pri Zdravstvenem domu Nova Gorica. Vsak dan dobijo štiri klice ljudi na pomoč, ker so njihovi svojci ali prijatelji zasvojeni z virtualnim svetom. Če ne bomo ukrepali, opozarja Kramli, se nam obeta katastrofa.

Pred desetimi leti ste v intervjuju dejali, da bo zasvojenost z internetom in glasbo enaka zasvojenosti s trdo drogo. Se je to zgodilo?

Žal se je, vsaj pri zasvojenosti z internetom. Ko je pred dobrimi 17 leti naša ambulanta začela delovati, smo imeli 98 odstotkov narkomanov, torej kemičnih zasvojenцев. Danes imamo 219 nekemičnih zasvojenцев in 228 kemičnih. Število nekemičnih zasvojenosti se je drastično povečalo, kar pomeni, da imamo veliko težav zaradi zasvojenosti s programi na pametnih telefonih, tablicah, playstationi, računalniki pa tudi s hitro vožnjo, borzo, stavami. Zaradi nekemične zasvojenosti nas vsak dan pokličejo vsaj štirje ljudje.

Kakšni so konkretni primeri nekemične zasvojenosti?

Mladostnik, ki se v družbi vrstnikov ne znajde, je verbalno šibak (se ne pogovarja veliko) in ima šibko samopodobo, na omrežju najde igrice igranja vlog. Postane junak, tisti, ki zmaguje, ki obvlada in v virtualnem svetu (navideznem, neresničnem, nestvarnem) dobi, kar mu manjka. Če bo vsak dan igral to igrico po pet, šest ur in bo to trajalo pol leta, eno leto, bo svoje umanjkanje zdravil v virtualnem svetu. Počasi bo virtualno vzel tako globoko za resnično, da mu bo realno v napoto in breme. Kdor koli ga bo po pol leta ali letu hotel vrniti v realno, bo njegov sovražnik.

Toda računalniki in programi niso bili narejeni zato, da bi bili naš sovražnik. Kdaj postanejo nevarni?

Če plačam položnico elektrike prek računalnika, je to virtualno dejanje, ki podpira realno in ni nevarno. Še več: nova tehnologija nam lajša življenje. Hudič pa je, ko virtualno vpliva na domišljijo! Zato bi starši in odrasli morali otrokom pomagati, da bi vedeli, da je eno delo z novo tehnologijo, drugo pa je zabava.

Zakaj je to razlikovanje tako pomembno?

Ko delam z novo tehnologijo, na računalniku ali pametnem telefonu, se v mojih možganih dogaja kemični proces, ki pripelje do tega, da je telo čez čas utrujeno, človek se naveliča. To velja tudi za najstnike. Ko pa novo tehnologijo uporabljamo za zabavo, za sprostitve, telo ni opozorjeno, da je utrujeno, in človek ni naveličan.

Program pa zahteva vedno več, večjo intenzivnost, češ, tvegaj, bodi prisoten. Zato je potrebna prostorska in časovna omejitev, kar pomeni, da mladostnik ne more imeti v svoji sobi tablice, računalnika ali pametnega telefona, ampak morajo biti te naprave na vidnem prostoru. Otrok ne more biti lastnik nove tehnologije, lahko pa jo uporablja.

Mar ni ta omejitev danes, ko ima že skoraj vsakdo pametni telefon, nemogoča?

V ambulantni imamo 12- ali 14-letnike, ki so bili – ne da bi starši vedeli – iz noči v noč aktivni. Namesto da bi spali, so bili budni, zjutraj, ko bi morali funkcionirati, pa niso mogli, ker so bili izčrpani. Zato mora biti prostorska omejitev dostopa.

Strokovnjaki ugotavljajo, da nove tehnologije v resnici tudi poneumljajo. Kaj opazate vi?

Ko se majhen otrok igra s starši, dobi zaupanje do odrasle osebe in do okolja. Ko bo odrasel, bo imel moč, da bo od odraslega sprejemal omejitve in pravila. Danes pa je vse več otrok, ki se ne igrajo z odraslo osebo, ampak s playstationom, pametnim telefonom ... Posledica je, da imamo po šolah že generacijo mladih, ki niso sposobni sprejemati navodil vzgojiteljev, učiteljev, niso sposobni upoštevati prometnih znakov na cesti ... Zakaj? Ker v obdobju, ko se je njihova osebna struktura gradila, niso imeli odrasle osebe, ampak monitor in program.

Ko se otrok igra z odraslo osebo, ne dobi le delovnih navad. Dobi tudi zaupanje, poleg tega se nauči predvidevati: kakšen bo naslednji korak, pa osmi, šestnajsti. Ta otrok razvije ob odrasli osebi sposobnost predvidevanja, zna si zastaviti cilje, postavi si vizijo življenja in ji tudi sledi. Danes pa imamo vse več otrok, ki nimajo ciljev. Imamo izredno inteligentne otroke, ki so nadarjeni za vrsto reči, a niso sposobni teh talentov razvijati. Prezgodnji stik z novo tehnologijo jim ukrade sposobnost zastavljati si cilje in vizijo za življenje.

Drugo, na kar opozarjate, je prevelika intenzivnost impulzov (moč dražljajev), ki jih dobimo z novimi tehnologijami.

Če je petletni, šestletni otrok izpostavljen impulzom oziroma informacijam, za katere bo usposobljen šele pri sedemnajstih, bodo njegovi možgani zahtevali vedno večje dražljaje. Kaj bo pri sedemnajstih? Potreboval bo dražljaje, ki so skrajni, ki peljejo tudi do tega, da dobi človek iskrico življenja le takrat, kot tvega med življenjem in smrtjo. Mi pa že imamo množico ljudi, ki so doživeli dražljaje, ki bi jih morali doživeti šele čez deset, petnajst let, in ki bodo pri sedemnajstih potrebovali neverjetno močne dražljaje, da jih bodo pomirili.

Kaj konkretno imate v mislih?

Dovolj adrenalina bo dobil le takrat, ko bo tvegaj. Stopnja tveganja pa je odvisna od posameznika in od okoliščin oziroma življenjskega obdobja. Govorim o milijonih ljudi, ne le o posameznikih, ki bodo hodili po robu.

Druga nevarnost so subliminalna (prikrita) sporočila, ki jih velike hiše načrtno

dajejo v svoje programe in današnje generacijo usposabljaajo, kaj bo kupovala čez deset, dvajset let. Industrija že ve, kakšen izdelek bo tedaj dala na trg. Ve, kaj si bodo ljudje takrat želeli, ker jih že zdaj pripravljajo na to. Vedo, kateri dražljaji jih bodo pomirili, ker so jih že v otroštvu s subliminalnimi sporočili programirali, da bodo pomirjeni, če bodo kupili ta in ta izdelek ali če bodo vzeli tako in tako zdravilo. To je dejansko programiranje generacij. Pravo suženjstvo šele prihaja.

Kdaj ukrepati, da nas tehnologija ne bo podjarmila?

Poleg že omenjene prostorske omejitve je pomembna časovna omejitev, s katero otroku dovolimo, da lahko novo tehnologijo uporablja toliko časa, da to ne prizadene šolskega dela, domačih obveznosti, družinskih stikov ... Filip, ki igra visokoaktivno igrice in ima center za zaznavanje časa in okolja skrčen, mora slišati ata, ki mu reče, naj nekaj naredi. Gre in zahtevano naredi. Če pa bo ata Filipa, ki ne sliši atovih zahtev, pustil še pol leta, bo šlo čez vse meje. Druga stopnja bo, da bo Filip brez vzroka in namena odprl računalnik ali tablico in v prazno srkal, da se pomiri. Koliko naših otrok ima odprt monitor, ko se učijo? Pa ne le, da imajo odprt facebook, odprtih imajo po pet vsebin, a nobene ne predelajo, ob tem pa se učijo! Problem je, ker te odprte vsebine prihajajo tudi v Filipovo osebnostno strukturo in bo tudi on kot človek razpršen in ne bo sposoben končati niti ene stvari. Koncentracija mu peša, opuščati začne naloge, ki kakor koli zahtevajo temeljit premislek, koncentracijo ali napor, on pa postaja vedno bolj zmeden. Na koncu so to ljudje, ki niso več sposobni povedati stavka, ki bi imel glavo in rep. In tako, zmedeno, funkcionirajo tudi v življenju. Imamo pacientko, ki ima nekaj čez 20 let, šestič je pogrnila na izpitu za avto. Potem pa je ugotovila, da v resnici ni za na cesto, ker je popolnoma raztresena, razpršena.

Problem je v tem, ugotavljamo, da je danes množica ljudi tako poškodovanih. Vzrok so številne odprte vsebine, ki jih ne predelajo, vse to pa vpliva na njihovo osebnostno strukturo. Toda edini medij, ki človeka pripelje do znanja, je knjiga! Knjiga ima toliko informacij, kolikor jih lahko obvladaš!

A če se vrnemo k Filipu: naslednja stopnja je, ko se v njem oblikuje občutek, da ga na spletnih vsebinah, na omrežju, čaka neverjetno presenečenje in da niti za trenutek ne sme izostati iz spremljanja tega, sicer bo zamudil bistvene stvari. Koliko ljudi poznate, ki vseskozi preverjajo dogajanje na družbenem omrežju ali portalu z informacijami? Za človeka, ki je zasvojen, je odvzem teh informacij takšna abstinenčna kriza, da je ne zmore! In tak človek potrebuje pomoč.

So razmere res tako alarmantne? Kaj se nam je zgodilo?

Upam si trditi, da imamo v Sloveniji na tisoče uničenih ljudi, tudi mladih, ki jih še nismo prepoznali. To so mladi, za katere pravimo, da imajo vedenjske motnje, so problematični, imajo adolescentne probleme (težave z odrasčanjem)... V resnici gre za hudo oškodovanje zaradi nepravilne uporabe nove tehnologije. Tega

dejansko tudi številni strokovnjaki ne prepoznajo, a je vedno več družin, v katerih ugotovijo, da je nekaj narobe. In pridejo k nam. /*nadaljevanje v oktobrski številki*/

KIP FATIMSKE MARIJE NA OBISKU PO NAŠIH DRUŽINAH

Z namenom oživitve družinske molitve bo Marijin kip v spomin na stoletnico fatimskih prikazovanj obiskoval slovenske družine od 13. maja do 13. oktobra 2017. V Poljane jo bomo dobili iz Javorij in sicer v torek, 12.9. Obišče naj čim več družin. Primerno je, da družina moli rožni venec in morda zapojejo kakšno pesem, vendar je oblikovanje molitve prepuščeno posamezni družinam in njihovi iznajdljivosti. Lahko povabite tudi sosede in sorodnike. Ker bomo obhajali duhovno kulturni teden kot pripravo na praznovanje šeststoletnice župnije, bo med sveto mašo Marijina podoba v cerkvi na častnem mestu, po maši pa jo boste po seznamu odnesli na svoj dom. Naslednji večer gostitelj Marijinega kipa le tega prinese pol ure pred mašo v cerkev. Priporočljivo je, da se družina posveti Jezusovemu in Marijinemu srcu, če se je na to pripravljala, oziroma obnovi posvetitev najsvetejšima Srcema, če je že posvečena. Marija bo med nami do sobote, 23.9., potem jo bomo odpeljali v Lučine. Vsi, ki želite Marijo gostiti na domu se boste vpisali na seznam pred tabernakljem na klopi. Predlagam, da v duhovno kulturnem tednu vsak dan pol ure pred mašo molimo rožni venec (prostovoljci naj vodijo molitev na mikrofon, ostali skupaj na glas odgovarjajo).

STIČNA MLADIH 2017

Velike reči mi je storil Mogočni (Lk 1,49)

Vseslovensko srečanje katoliške mladine bo v **soboto, 16. septembra**, od 9. do 18. ure. Program je oblikovan ob poslanici papeža Frančiška mladim za letošnji svetovni dan mladih. Mašo bo ob somaševanju škofov in duhovnikov ob 14. uri daroval soboški škof msgr. dr. Peter Štumpf.

Program: 9.00 zbiranje; tržnica; 9.30 program za dijake; program za študente in mlade v poklicih; nogometni turnir; odbojcarski turnir; molitev pred Najsvetejšim; spovedovanje; 11.30 delavnice; 13.00 čas za kosilo; 14.00 priprava na mašo in maša; 16.00 praznovanje in zaključni koncert; 18.00 sklep festivala. Pri izbirnem delu programa pravočasno izberite tisto, kar vam je najbližje.

Na spletni strani www.sticna.net so opisane vse delavnice, na voljo je kateheza v pripravi na srečanje. Prav tako je objavljen tudi seznam pesmi celotnega programa. Prispevek udeležencev za kritje stroškov organizacije znaša 5 EUR.

Vabljeni k obisku spletne strani www.sticna.net, kjer lahko najdete vse informacije in prijavnice. Društvo SKAM – Skupnost katoliške mladine, tel.: 01/426-84-77 ali sticna@skam.si. Tone Česen, tajnik Medškofijskega odbora za mladino; Helena Nagode, odgovorna za Stično mladih

Po Poljanski d. bo peljal poseben avtobus. Čim prej se prijavite s SMS ali e-mailom.

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; tel.: 518 50 00, mobilni 041 773 746; e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

